

Теорія та методика навчання

УДК 378.091.3:37.091.33:63

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18071085>

Педагогічний потенціал ситуаційних методів навчання у професійній підготовці здобувачів аграрно-технічної освіти

Япринець Тетяна Сергіївна

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри будівництва та професійної освіти, Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, Україна

<https://orcid.org/0000-0002-5844-3520>

Прийнято: 12.12.2025 | Опубліковано: 25.12.2025

***Анотація.** Метою статті є теоретичне обґрунтування та розкриття педагогічного потенціалу ситуаційних методів навчання у професійній підготовці здобувачів вищої освіти аграрно-технічного профілю з урахуванням їх впливу на якість освітнього процесу. Методи дослідження базуються на аналізі й узагальненні наукових джерел із проблематики ситуаційного методу, використанні логіко-аналітичних і порівняльних процедур, систематизації дидактичних підходів до організації професійно орієнтованого навчання. У результатах дослідження розкрито дидактичну сутність ситуаційного методу як способу організації навчання через аналіз реальних або змодельованих професійних ситуацій проблемного характеру, що передбачають альтернативність рішень і необхідність аргументованого вибору з урахуванням можливих наслідків. Обґрунтовано, що визначальними ознаками ситуаційного методу є багатоваріантність рішень, колективне обговорення, інтеграція інформаційної та виховної складових, а також спрямованість на активізацію*

пізнавальної діяльності здобувачів освіти. З'ясовано, що в інженерно-технічній підготовці кейс-метод забезпечує ефективне моделювання професійно значущих виробничих завдань і сприяє інтеграції міждисциплінарних знань, формуванню системного мислення та здатності до комплексного аналізу. Встановлено, що ситуаційний метод реалізує сукупність взаємопов'язаних функцій, зокрема пізнавальну, розвивальну, виховну, комунікативну, соціальну та рефлексивну. Окреслено дидактичне значення типології кейсів (кейс-випадок, кейс-вправа, кейс-ситуація) та визначено ключові методичні умови їх результативного впровадження в освітній процес. У висновках аргументовано, що застосування ситуаційних методів навчання у професійній підготовці фахівців аграрно-технічного профілю забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичної діяльності, сприяє формуванню професійних компетентностей і готовності до прийняття обґрунтованих рішень у виробничих умовах, а також підвищує мотивацію здобувачів вищої освіти до навчальної діяльності.

Ключові слова: ситуаційний метод навчання, професійна підготовка, аграрно-технічна освіта, інтерактивні технології, міждисциплінарні знання, компетентнісний підхід.

Pedagogical Potential of Situational Teaching Methods in the Professional Training of Agricultural and Technical Education Students

Yaprynets Tetyana

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Construction and Vocational Education, Poltava State Agrarian University, Poltava,

<https://orcid.org/0000-0002-5844-3520>

***Abstract.** The purpose of the article is to theoretically substantiate and to reveal the pedagogical potential of situational teaching methods in the professional training of higher education students in the agricultural and engineering domain, with regard to their impact on the quality of the educational process. The research methods are based on the analysis and synthesis of scholarly sources on situational learning, logical-analytical and comparative procedures, and the systematization of didactic approaches to the organization of professionally oriented education. The results reveal the didactic essence of the situational method as an approach to organizing learning through the analysis of real or simulated professional problem situations that allow alternative solutions and require reasoned choice with consideration of possible consequences. It is substantiated that the defining features of the situational method include multiple solution pathways, collaborative discussion, the integration of informational and formative components, and a focus on activating students' cognitive engagement. It is clarified that in engineering and technical training the case method enables effective modeling of professionally significant tasks and promotes the integration of interdisciplinary knowledge, the development of systems thinking, and the capacity for comprehensive analysis. It is established that the situational method performs a set of interrelated functions, including cognitive, developmental, formative, communicative, social, and reflective ones. The didactic significance of case typology (incident case, case exercise, case situation) is outlined, and the key methodological conditions for effective implementation in the educational process are identified. The conclusions argue that the application of situational teaching methods in the professional training of agricultural and engineering specialists ensures the integration of theoretical knowledge and practical activity, contributes to the formation of professional competencies and readiness for well-grounded decision-making in real-world professional settings, and increases students' motivation for learning in higher education.*

Keywords: situational teaching method, professional training, agricultural and engineering education, interactive technologies, interdisciplinary knowledge, competency-based approach.

Постановка проблеми. Сучасна аграрно-технічна освіта розвивається в умовах євроінтеграційних процесів, зростання вимог ринку праці та інтенсивного впровадження інноваційних технологій у сільськогосподарське виробництво. У зв'язку з цим професійна підготовка майбутніх фахівців має бути зорієнтована на поєднання теоретичних знань із практичними вміннями та формування здатності приймати обґрунтовані рішення в динамічному професійному середовищі. Водночас усталені традиційні методи навчання не повною мірою відповідають актуальним потребам аграрної галузі, що актуалізує необхідність удосконалення методичного забезпечення професійної підготовки фахівців. За таких умов особливої значущості набувають ситуаційні методи навчання, які сприяють наближенню освітньої діяльності до реальних умов професійної практики, інтеграції теоретичних знань і практичних умінь та підвищенню мотивації здобувачів освіти. Разом із тим у системі аграрно-технічної освіти залишаються недостатньо обґрунтованими підходи до їх системного впровадження, що зумовлює потребу в дослідженні педагогічного потенціалу ситуаційних методів навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика застосування ситуаційних методів навчання у вищій освіті посідає помітне місце у вітчизняних педагогічних дослідженнях, що зумовлено потребою посилення практикоорієнтованої складової підготовки фахівців та формування у здобувачів вищої освіти здатності до прийняття обґрунтованих рішень у складних професійних ситуаціях. Теоретико-методологічні засади ситуаційного методу системно узагальнено О. Пометун, яка трактує його як різновид інтерактивного навчання, орієнтований на аналіз проблемних ситуацій і навчання через досвід,

що забезпечує поєднання теоретичних знань із практичними діями [1]. У площині дидактичного осмислення кейс-методу важливе місце посідають дослідження, присвячені уточненню його сутності, термінологічного поля та педагогічних можливостей. Так, І. Осадченко наголошує на принциповій багатоваріантності рішень у кейсі та розглядає його як ефективний інструмент розвитку аналітичного й критичного мислення здобувачів вищої освіти [2]. Подібні підходи представлені у працях Н. Волкової та В. Бикової, у яких технології ситуаційного аналізу обґрунтовуються як засіб формування професійних умінь і розвитку здатності до системного бачення проблем професійної діяльності [3]. Окремий напрям досліджень пов'язаний з аналізом кейс-методу як комплексної педагогічної технології професійної підготовки. Зокрема, В. Дрижак і С. Єрмак доводять результативність використання кейс-методу у формуванні професійної готовності майбутніх фахівців, підкреслюючи його потенціал щодо розвитку відповідальності та навичок прийняття рішень у соціально значущих видах діяльності [4]. Співзвучні за змістом висновки містяться у працях О. Ісаєвої, Г. Шайнер та І. Розман, у яких кейс-технологія розглядається як інноваційний підхід до організації освітнього процесу в умовах кризових викликів, що потребують гнучкості та адаптивності навчання [5]. Значна кількість сучасних наукових досліджень зосереджена на вивченні впливу кейс-методу на розвиток критичного мислення та активізацію пізнавальної діяльності студентів. Зокрема, Я. Бечко, Л. Мовчан і С. Каричковська обґрунтовують доцільність застосування методу кейс-стаді як результативного засобу формування аналітичних умінь, аргументованого оцінювання інформації та прийняття виважених навчальних рішень у процесі підготовки здобувачів вищої освіти [6]. Близькі за змістом висновки отримано у дослідженнях І. Леонтьєвої, яка розглядає педагогічний кейс як інструмент розвитку рефлексивних і дослідницьких умінь майбутніх викладачів [7]. Важливий напрям наукових пошуків пов'язаний із використанням кейс-методу в умовах

професійно орієнтованого та міждисциплінарного навчання. І. Головка аналізує можливості кейс-методу у формуванні професійних компетентностей студентів нелінгвістичних спеціальностей, наголошуючи на інтеграції фахового змісту та розвитку комунікативних умінь [8]. Міждисциплінарний потенціал кейс-методу також обґрунтовано у працях С. Пампури, О. Бурковської та Г. Ледняк, де доведено, що його застосування у вищій освіті сприяє розвитку системного мислення та практичному використанню знань у різних професійних контекстах [9]. У дослідженнях, присвячених аграрно-технічній та суміжним галузям підготовки, науковці акцентують увагу на необхідності формування фахової компетентності через активні методи навчання. Зокрема, Т. Личова обґрунтовує доцільність використання ситуаційних методів для розвитку професійної компетентності майбутніх бакалаврів з агроінженерії [10]. Психолого-педагогічні аспекти підготовки фахівців аграрного профілю розкрито у працях М. Лакатош, яка наголошує на визначальній ролі практикоорієнтованих освітніх технологій у сучасній професійній освіті [11]. Водночас у сучасних наукових публікаціях простежується тенденція до осмислення кейс-методу як інноваційного інструменту модернізації вищої освіти. Так, В. Стинська, М. Чепіль і Л. Прокопів розглядають його як ефективний засіб підготовки магістрантів, що сприяє формуванню професійної самостійності та готовності до розв'язання складних професійних завдань [12]. Схожі підходи представлені у працях Я. Марункевич і Г. Степанової, де кейс-технології аналізуються як засіб наближення освітнього процесу до реальних умов професійної діяльності у медичній та фундаментальній освіті [13; 14]. Універсальність методу case study підтверджують також дослідження О. Койчевої та Л. Яновської, присвячені аналізу проблемних ситуацій у різних галузях знань [15].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на наявність значної кількості досліджень, присвячених дидактичному та практикоорієнтованому потенціалу ситуаційних методів

навчання, окремі аспекти їх використання залишаються недостатньо дослідженими. Це зумовлює необхідність подальшого вивчення педагогічного потенціалу ситуаційних методів і наукового обґрунтування підходів до їх системного впровадження в умовах професійної підготовки фахівців аграрно-технічного профілю.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає в теоретичному обґрунтуванні та розкритті педагогічного потенціалу ситуаційних методів навчання у професійній підготовці здобувачів вищої освіти аграрно-технічного профілю з урахуванням їх впливу на якість освітнього процесу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ситуаційний метод у сучасній дидактиці розглядається як одна з найбільш результативних інтерактивних технологій, що забезпечує органічне поєднання теоретичних знань і практичного досвіду. Його концептуальна ідея полягає в організації навчання через аналіз реальних або спеціально змодельованих професійних ситуацій, які відтворюють суперечності фахової діяльності та потребують від здобувачів вищої освіти колективного осмислення, пошуку альтернативних рішень і вибору найбільш доцільних способів дій. У працях О. Пометун ситуаційний метод визначається як різновид інтерактивного навчання, орієнтований на навчання через досвід, що активізує комплекс знань і вмінь, необхідних для розв'язання практично значущих проблем, не передбачаючи єдиного правильного результату [1].

У науковій літературі ситуаційний метод часто ототожнюється з поняттями «метод конкретних ситуацій» або case study. І. Осадченко підкреслює, що його термінологічне поле охоплює низку суміжних визначень, зокрема «ситуаційний аналіз», «аналіз конкретних випадків», «метод ситуаційних вправ». Незважаючи на відмінності у формах подання, ці підходи мають спільну дидактичну основу, що полягає в оволодінні знаннями через аналіз проблемних

завдань відкритого типу, які не мають однозначного розв'язання [2]. Визначальними ознаками ситуаційного методу є багатоваріантність можливих рішень, обов'язковість колективного обговорення, інтеграція навчальної та виховної складових, а також спрямованість на активізацію пізнавальної діяльності здобувачів освіти. Сукупність цих характеристик вирізняє кейс-метод серед інших інноваційних педагогічних підходів і зумовлює його ефективність як інструменту формування критичного мислення, комунікативних умінь і готовності діяти в умовах невизначеності [6; 7].

Особливої значущості ситуаційний метод набуває в умовах інженерно-технічної та аграрно-технічної підготовки, оскільки забезпечує можливість моделювання проблем, з якими фахівець стикається у реальному виробничому середовищі. У процесі навчання можуть, наприклад, аналізуватися кейси, що стосуються вибору оптимального комплексу машинно-тракторних агрегатів для виконання технологічних операцій, виявлення причин відмови технічних вузлів, розроблення енергоефективних режимів роботи обладнання тощо. За цих умов акцент переноситься з пасивного засвоєння інформації на активну пізнавальну діяльність, що передбачає обговорення, висунування гіпотез, оцінювання ризиків і вироблення спільних рішень [10].

У вищій школі ситуаційний метод характеризується багатофункціональністю. Передусім він реалізує пізнавальну функцію, спрямовану на активне засвоєння знань у процесі їх практичного застосування. Робота з кейсами спонукає студентів до аналізу інформації, виокремлення головних і другорядних чинників, встановлення причинно-наслідкових зв'язків, що забезпечує глибше оволодіння навчальним матеріалом і формування системного мислення. Водночас метод виконує розвивальну функцію, створюючи умови для становлення критичного й аналітичного мислення, розвитку здатності оцінювати альтернативні варіанти розв'язання проблем і прогнозувати можливі наслідки прийнятих рішень. Так, під час аналізу кейсу,

пов'язаного з відмовою гідросистеми трактора у період виконання польових робіт, студенти навчаються визначати ймовірні причини несправності, вибудувати алгоритм діагностики та обґрунтувати техніко-економічно доцільний варіант ремонту. Подібні завдання не лише поглиблюють знання з дисциплін машинознавчого циклу, а й формують уміння колективного пошуку оптимального рішення. Важливе місце посідає і виховна функція ситуаційного методу. У ході колективного аналізу проблемних ситуацій розвиваються відповідальність за прийняті рішення, толерантність до альтернативних точок зору та здатність до ефективної співпраці. Не менш значущою є комунікативна функція, оскільки організація дискусій, презентацій і захисту запропонованих рішень сприяє розвитку вмінь логічно й аргументовано відстоювати власну позицію, переконувати опонентів і використовувати наочні матеріали для обґрунтування ідей. Okремо слід виокремити рефлексивну функцію ситуаційного методу. У процесі аналізу та обговорення кейсів здобувачі вищої освіти мають змогу оцінювати власні дії й досягнуті результати, усвідомлювати логіку прийняття рішень і визначати допущені помилки. Такий досвід стає підґрунтям для самовдосконалення, підвищення професійної зрілості та розвитку здатності до безперервного навчання. Таким чином, спектр функцій ситуаційного методу є доволі широким, а його застосування у підготовці фахівців аграрно-технічного профілю забезпечує інтеграцію знань із практикою, створює умови для формування ключових компетентностей і професійної мобільності, а також сприяє становленню конкурентоспроможної особистості [8].

Вагомим дидактичним аспектом реалізації ситуаційного методу є типологія кейсів, яка дозволяє систематизувати навчальні завдання та адаптувати їх до рівня підготовки здобувачів освіти. Як зазначає Я. Марункевич, використання різних типів кейсів забезпечує поступовий перехід від ілюстративних завдань до комплексного аналізу професійних ситуацій [13]. Для

аграрно-технічної освіти така гнучкість є особливо важливою, оскільки вона дає змогу варіювати зміст і рівень складності навчальних завдань – від окремих технічних прикладів до комплексних управлінських і виробничих проблем, спрямованих на формування як базових, так і інтегрованих професійних компетентностей майбутніх фахівців (табл. 1).

Таблиця 1.

Приклади типів кейсів в аграрно-технічних дисциплінах

Тип кейсу	Приклад ситуації (аграрно-технічний контекст)	Очікувані результати
Кейс-випадок	Вихід з ладу сівалки під час весняної посівної кампанії. Студентам подається короткий опис обставин і пропонується визначити можливі причини несправності.	Виявлення ключових чинників поломки, розвиток уміння швидко ідентифікувати проблему, актуалізація теоретичних знань.
Кейс-вправа	Розрахунок енерговитрат на сушіння кукурудзи у зерносушарці різних типів. Студентам надаються дані про температуру, вологість і витрати пального для виконання обчислень.	Формування навичок застосування формул і методів технічних розрахунків, інтеграція інженерних знань з економічною оцінкою.
Кейс-ситуація	Організація логістики транспортування врожаю соняшнику з поля до елеватора за умов обмеженого автопарку. Потрібно розробити оптимальну схему перевезень і оцінити ризики.	Розвиток комплексних умінь планування, прогнозування наслідків рішень, командної роботи та прийняття оптимальної стратегії дій.

Джерело: власна розробка автора

Ефективність ситуаційного методу безпосередньо пов'язана з якісним проектуванням кейсу, який має поєднувати інформаційний матеріал,

проблемний зміст і завдання, орієнтовані на аналітичну діяльність здобувачів вищої освіти.

До основних структурних елементів кейсу належать:

1. Вступна частина (паспорт кейсу). У цьому блоці подаються загальні відомості, що формують контекст і забезпечують розуміння ситуації: тема, основні учасники, вихідні дані та умови. *Приклад:* опис фермерського господарства площею 1200 га, де вирощуються кукурудза й соняшник; зазначається наявність двох зернозбиральних комбайнів, зерносушарки, а також логістичні обмеження, зумовлені недостатньою кількістю транспортних засобів.

2. Опис проблемної ситуації. У цьому розділі викладається основна суперечність або виробнича проблема, яка потребує розв'язання. Вона повинна бути максимально наближеною до реальних умов аграрного виробництва та містити кілька можливих варіантів розвитку подій. *Приклад:* під час збирання врожаю один із комбайнів втратив продуктивність через поломку жатки, вологість зерна перевищує допустимі норми, а найближчий елеватор погоджується приймати лише обмежені обсяги продукції.

3. Додаткова інформація. До матеріалів кейсу включаються статистичні дані, карти, технічні характеристики, фінансові показники або довідкові відомості, необхідні для ґрунтовного аналізу. *Приклад:* таблиця з витратами пального за різних режимів сушіння, характеристика жатки та її ремонтпридатність, дані GPS-моніторингу врожайності на полі.

4. Завдання для студентів. Формулюються питання і практичні завдання, що орієнтовані на пошук рішень, проведення аналізу та аргументацію вибору. Вони мають бути відкритими й багатоваріантними, щоб стимулювати критичне мислення. *Приклад:* «Запропонуйте три можливі стратегії ремонту або заміни жатки та обґрунтуйте їх економічну доцільність»; «Розрахуйте оптимальний графік використання транспорту для перевезення врожаю з трьох полів, розташованих на різних відстанях».

5. Методичні орієнтири. У цьому блоці надаються підказки або алгоритми аналізу, які допомагають студентам структурувати роботу над кейсом та підвищують ефективність виконання завдань. *Приклад:* рекомендація скласти матрицю «витрати – час – якість» для оцінки різних рішень під час сушіння зерна або використати алгоритм розрахунку рентабельності кожного можливого варіанта ремонту техніки.

6. Підсумкова частина. Завершальний етап передбачає узагальнення результатів, обговорення запропонованих стратегій та рефлексію студентів. На цьому етапі оцінюються сильні та слабкі сторони рішень, формулюються висновки й пропонуються рекомендації для практики. *Приклад:* студенти презентують різні схеми логістики транспортування соняшнику до елеватора, дискутують щодо ризиків затримки врожаю та можливих втрат якості, а також пропонують запобіжні заходи для уникнення подібних проблем у майбутньому.

В аграрно-технічних дисциплінах така структура кейсу дозволяє охопити одразу кілька вимірів навчання: технічний (робота з машинами й механізмами), агрономічний (умови вирощування та збору врожаю), економічний (оптимізація витрат і ресурсів) та управлінський (організація роботи й прийняття рішень у колективі).

Реалізація ситуаційного методу в освітньому процесі передбачає низку послідовних етапів, що забезпечують його ефективність і результативність:

1. Підготовчий етап. Викладач визначає тему кейсу, формулює мету та очікувані результати. На цьому етапі здійснюється добір інформаційних матеріалів, розробка завдань та підготовка сценарію заняття.

2. Ознайомлення студентів із кейсом. Здобувачі освіти отримують опис проблемної ситуації, аналізують умови, уточнюють деталі. Цей етап може передбачати як самостійну попередню роботу, так і обговорення в аудиторії.

3. Аналітичний етап. Відбувається індивідуальне або групове опрацювання проблеми, виявлення ключових чинників, постановка проблемних питань і пошук можливих альтернативних рішень.

4. Дискусійний етап. Групи студентів презентують власні рішення, обґрунтовують позиції, відбувається порівняння альтернатив і колективне обговорення.

5. Підсумковий етап. Викладач організовує рефлексію та підсумовує результати роботи, здійснює оцінювання діяльності студентів за визначеними критеріями: глибина аналізу, логічність рішень, аргументованість позицій, ефективність командної взаємодії.

Водночас важливим складником ефективності ситуаційного методу виступає організаційна форма його впровадження в освітній процес. Навіть ретельно сконструйований кейс вимагає належної дидактичної реалізації, адже саме спосіб використання визначає рівень пізнавальної активності студентів, ступінь інтеграції з іншими методами навчання та результативність досягнення освітніх цілей.

Основними формами застосування кейс-методу є:

- *кейс як ілюстративний матеріал.* Використовується на початкових етапах вивчення теми для актуалізації знань та залучення студентів до обговорення. Це здебільшого короткі кейси-ситуації, які допомагають сфокусувати увагу на проблемі й підготувати ґрунт для подальшого аналізу;

- *кейс як навчальна вправа.* Застосовується для закріплення й практичного використання теоретичного матеріалу. Переважно подається у вигляді завдань, що передбачають проведення розрахунків, оцінку ризиків або пошук оптимальних рішень;

- *кейс як основна форма організації заняття.* У цьому випадку кейс виступає центральним елементом навчальної діяльності, а вся структура заняття вибудовується навколо його аналізу, обговорення та пошуку рішень. Такий

підхід забезпечує міждисциплінарність та формування комплексних професійних умінь;

- кейс як елемент контролю знань. Використовується для перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу, здатності студентів до аналізу інформації та формулювання висновків. Ця форма сприяє більшій об'єктивності оцінювання, оскільки враховує не лише рівень теоретичної підготовки, а й уміння практично застосовувати знання;

- кейс як міждисциплінарний проєкт. Передбачає інтеграцію знань із кількох дисциплін, коли одна проблема аналізується комплексно. Такий формат стимулює командну роботу та формує цілісне уявлення про майбутню професійну діяльність.

Ефективність застосування ситуаційного методу зумовлюється дотриманням комплексу дидактичних і організаційних умов. Передусім кейс має бути якісно підготовленим: логічно структурованим, достовірним та інформаційно достатнім для ґрунтовного аналізу, водночас залишаючи простір для пошуку альтернативних рішень. Важливим чинником є також відповідність змісту кейсів рівню підготовки здобувачів вищої освіти, що передбачає поступове ускладнення завдань і вихід на міждисциплінарний рівень. За таких умов високий дидактичний ефект забезпечується інтеграцією кейс-методу з іншими формами навчання, активною фасилітативною роллю викладача та наявністю чітких і прозорих критеріїв оцінювання, які враховують не лише кінцевий результат, а й логіку міркувань та якість командної взаємодії. Водночас істотного значення набуває створення атмосфери довіри й співпраці, а також використання сучасної технічної й інформаційної підтримки, що дозволяє максимально наблизити аналіз ситуацій до реальних умов професійної діяльності.

Висновки. Ситуаційні методи навчання є важливим інструментом професійної підготовки здобувачів вищої освіти аграрно-технічного профілю,

оскільки забезпечують органічне поєднання теоретичних знань із практичною діяльністю та орієнтацію освітнього процесу на реальні умови майбутньої професійної діяльності. Аналіз виробничо орієнтованих проблемних ситуацій, багатоваріантність можливих рішень і колективне обговорення активізують пізнавальну діяльність, сприяють розвитку критичного й аналітичного мислення, формують здатність до аргументованого вибору та прийняття рішень в умовах невизначеності. Результативність застосування ситуаційного методу в аграрно-технічній освіті визначається науково обґрунтованою типологією та продуманою структурою кейсів, поетапною організацією роботи, чіткими критеріями оцінювання й активною роллю викладача як модератора освітньої взаємодії. Системне використання кейс-методу підсилює практичну спрямованість підготовки, забезпечує формування ключових професійних компетентностей і сприяє підвищенню конкурентоспроможності майбутніх фахівців аграрно-технічного профілю.

Список використаних джерел

1. Пометун О. І. Ситуаційний метод навчання. Енциклопедія освіти. 2-ге вид., допов. і перероб. Київ: Юрінком Інтер, 2021. С. 919–920.
2. Осадченко І. Дефініція та дидактична специфіка поняття «кейс-стаді». *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки.* 2018. Вип. 2. С. 90–98.
3. Волкова Н. П., Бикова В. О. Технології аналізу ситуацій у процесі професійної підготовки майбутніх фахівців. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія».* 2017. № 2 (14). С. 137–147.
4. Дрижак В. В., Єрмак С. М. Використання кейс-методу для підготовки майбутніх фахівців служби пробації. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка.* 2020. № 8. С. 161–166.
5. Ісаєва О., Шайнер Г., Розман І. Кейс-технологія як інноваційний підхід викладання дисциплін у кризових умовах. *Молодь і ринок.* 2021. № 11. С. 39–43.

6. Бечко Я., Мовчан Л., Каричковська С. Формування навичок критичного мислення у процесі застосування методу кейс-стаді в навчанні іноземної мови студентів немовного закладу вищої освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2025. Вип. 83. Т. 1. С. 260–265.

7. Леонтєва І. В. Педагогічний кейс як засіб розвитку критичного мислення майбутніх викладачів. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка*. 2019. № 32. С. 29–38.

8. Головка І. О. Використання кейс-методу в професійно орієнтованому навчанні іноземної мови студентів нелінгвістичних спеціальностей. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2023. № 210. С. 77–83.

9. Пампура С., Бурковська О., Ледняк Г. The case method in higher education: Enhancing foreign language competence across disciplines. *Професійна педагогіка*. 2025. Вип. 23. С. 62–71.

10. Личова Т. Форми і методи формування фахової компетентності майбутніх бакалаврів з агроінженерії у професійній підготовці. *Журнал інновацій та сталого розвитку*. 2023. № 7 (2). DOI: 10.51599/is.2023.07.02.04

11. Лакатош М. Професійна підготовка фахівців аграрного профілю як психолого-педагогічна проблема. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота*. 2019. Вип. 2 (45). С. 115–119.

12. Стинська В., Чепіль М., Прокопів Л. Кейс-метод як інновація у методиці підготовки студентів магістратури у закладі вищої освіти. *Молодь і ринок*. 2023. № 4. С. 16–19.

13. Марункевич Я. Case study як приклад інноваційних підходів до навчання у вищій медичній школі. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training: Methodology, Theory, Experience, Problems*. 2022. Вип. 51. С. 296–299.

14. Степанова Г. Застосування кейс-технологій у викладанні фундаментальних дисциплін у медичному ЗВО. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: Педагогічні науки.* 2020. № 2 (2). С. 67–72.

15. Койчева О. С., Яновська Л. Г. Використання методу case-study як аналізу проблемних ситуацій в історичній освіті. *Інноваційна педагогіка.* 2023. Вип. 58. Т. 1. С. 77–80.